

10
041
25132
2
Πρὸς τὴν Α. Μ. Γεώργιον Α.

Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Ἰόνιος Βουλὴ πληροφορηθεῖσα ὅτι ἡ Υ. Μ. δὲν ἀπεδέχετο τὸν προσφερθέντα Αὐτῇ Ἑλληνικὸν Ὄρονον, ἄνευ τῆς προηγουμένης προσαρτήσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἵνα παρέξῃ τῇ Υ. Μ. δείγμα σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως, τοῖς ἀδελφοῖς δὲ Ἑλλήσι τεκμήριον ἄρκυς ἐμπιστοσύνης, οὐδ' ὕλως ἀποβλέψασα εἰς τὰς ἀνωμαλίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐσπευσμένως ἐψήφισε τὴν ἄνευ ὄρων Ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου, ἐναποθέσασα τὰς τύχας τοῦ Ἑπτανησίου λαοῦ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, καὶ εἰς τὰς προνοίας τοῦ ἡγεμόνος Αὐτοῦ.

Ἡ Υ. Μ. προσηκόντως ἐξετίμησε τὴν γενναϊόφρονα καὶ ἐθνικὴν διαγωγὴν λαοῦ συνεργήσαντος διὰ πικρῶν θυσιῶν εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ συγχρόνως ὡς νὰ προησθάνετο τὰς μελλούσας τῆς Ἑπτανήσου δυσχερείας, ὅτε ἔλαβον τὴν τιμὴν, καθὼ πρόεδρος τῆς Ἰονίου Βουλῆς καὶ τῆς Βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ παρρησιασθῶ εἰς τὴν Υ. Μ., κηρύξας ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄρονος νὰ μοι ἀναγγεῖλῃ «ὅτι ἤθελε κατεβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα οἱ Ἰόνιοι μὴ λάβωσιν αἰτίαν νὰ μεταμεληθῶσιν, εἴτε καὶ τῆς ψηφισθείσης ἐνώσεως».

Τὴν Βασιλικὴν ταύτην ἀναγγελίαν διακρίνων διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου εἰς τοὺς Ἑπτανήσιους, οἵτινες ἀπεδέχθησαν αὐτὴν μετὰ εὐγνωμοσύνης καὶ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ ἐπεκρίθησαν τὴν ὅλως ἐθνικὴν πορείαν τῆς Ἑπτανησίου Βουλῆς, ἣν ἡ δυσπιστία τινῶν ἐπὶ ἀπερισκεψία καὶ ἀπρονοήσιᾳ εἶχεν ἐπικρίνει.

ὑπὸ τοιούτους αἰσίους οἰωνοὺς ἤρξαντο αἱ πολιτικαὶ καὶ διοικητικαὶ σχέσεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἐν μιᾷ καὶ ἀδικιέρῳ πολιτείᾳ συνενωθεισῶν.

Ψηφισθέντος τοῦ Συντάγματος, ἐξεδόθησαν πλείστα Κυβερνητικὰ διατάγματα, κατ' ἐπιφάνειαν μὲν ἀφομοιωτικὰ, πραγματικῶς ὅμως ταμιευτικὰ, δι' ὧν πλείστα καὶ κυρίως πληγαὶ ἐπληρέθησαν εἰς τὴν Ἑπτανήσον καὶ τὸ Ἰονικὸν στοιχεῖον. Ὁ φιλήσυχος καὶ φιλόνομος λαὸς τῆς Ἑπτανήσου, ἐνῶ μετ' ἐκπλήξεως καὶ λύπης ἐβλεπε τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρω βροχὴν τῶν πραγμάτων, ἐπαναπαύετο εἰς τὸν Βασιλικὸν Λόγον, καὶ εἰς τὰς προσδοκώμενας βελτιώσεις καὶ θεραπείας, ἃς ἐθνικὴ Βουλὴ ἤθελεν ἐπιφέρει.

Συνήλθεν ἡ Βουλὴ καὶ νέει δοκιμασίᾳ ἐπέπρωτο νὰ δεινῶσιν τὴν κατάστασιν τῆς Ἑπτανήσου, καὶ νὰ ματαιώσωσι τὰς ἐλπίδας καὶ προσδοκίας, ἂν ὅχι αἰσιωτερον, τοῦλάχιστον ἡπιωτέρου μέλλοντος. Μέτρα ὅλως ἀνοίκεια, ὑπαγορευθέντα ἀπὸ λόγους ἀπλῶς ταμιευτικούς, ἀφ' ἐνὸς ἐπέβηλον πολυεθεῖς περιορισμοὺς, ὅφ' ἐτέρου ἐπαπειλοῦσι καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν, τὴν προηγουμένως ἐπὶ ἐδράκων βάσεων στηριζομένην, καὶ τὰ λείψανα τοῦ δημοτικοῦ καὶ ἰδιωτικοῦ πλούτου, ὃν ἄλλοτε νόμοι ἀνέβησαν ἐκ τῆς Βουλῆς, καὶ ὡς νὰ μὴν ἤρουν ταῦτα, προσφάτως ἡ Βουλὴ, χωρὶς νὰ ἐκτιμήσῃ, ἢ καὶ νὰ ἀνεχθῇ

τὰς παρτηρήσεις τινῶν Ἐπτανησίων Βουλευτῶν, ἡνὰ σεβασθῇ τὰς ἀνασκοπὰς, ἃς πληγόμενῃ ἀριθμητικῇ δυσαναλογίᾳ, καὶ ἡ ὑπερβάλλουσα ὕλική ἀνισότης, ἐνῶ προηγουμένως δις εἶχεν ἀποβάλλει τὰς περὶ ἀπολύτου ἀφομοιώσεως προτάσεις, κατήργησε συλλήβδην καὶ ἀθρόως ἀπασαν τὴν Ἐπτανησιακὴν Νομοθεσίαν (ἐκτὸς ἐλαχίστου μέρους τοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος), αὐτὴν ἐκείνην ἣν πολυχρόνιος πείρα, ἀρχαῖα ἔθιμα, καὶ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι καθιέρωσαν, πλείστοι αἰῶνες ἐπαγίωνσαν, καὶ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις ἐσεβάσθησαν, ἐβεβλῆσαν καὶ προήγαγον διὰ τῆς παραδοχῆς καὶ τινῶν ἐκ τῶν Γαλλικῶν νομοθετικῶν θεσμῶν ἀντικατέστησε δὲ τὴν λεγομένην Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν, ἣν διάσχυτοι ῥήτορες, καὶ δόκιμοι ὑπουργοί, ἐπανειλημμένως ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐκήρυξαν πλημμελεῖαν, ἀναρμόδιαν, καὶ μὴ ἐφαρμοσίμω.

Πρὸς ταῦτα πάντα πρότασις κοινωνιστικῆς φύσεως, κατὰστρέφουσα τὴν ἰδιοκτησίαν, παραλύουσα νόμους καὶ συμβάσεις, καὶ ματαιοῦσα ὁριστικῶς κεκτημένους ἐγγυήσεις, ἐξ ἐφόδου, ἀντισυνταγματικῶς καὶ ἀσυζητητῇ παρεδόχθη πρὸς ὄλεθρον ἰδιαιτέρως τῆς Κερκύρας (ἣν μετὰ λύπης μου βλέπω μεγάλως καὶ ἀσυνέτως καταπιεζομένην) καὶ ἅπαντος τοῦ Κερκυραίου λαοῦ, καθότι ὅταν ὁ Νόμος προσβάλλῃ τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν δημοσίαν πίστιν, κατὰστρέφονται τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, ἄνευ διακρίσεως κοινωνικῆς τάξεως, καὶ ἡ κατ' ἐπιφάνειαν καὶ σιγμικαὶ ἀνακούφισις μερίδος τινὸς τῆς κοινωνίας εἶναι ὁ τάφος ἀπάσης τῆς κοινωνικῆς ομάδος εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Μεγαλεῖστατε, τὰ ψηφισθέντα Νομοσχέδια, ὡς ἐπιβάλλουσι τὴν ἀφομοίωσιν, εἶναι ἀνεπίδεκτα λογικῆς καὶ πραγματικῆς ἐφαρμογῆς, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀπολύτου ἀποτέλεσμά των, θέλουσι δὲ παράξει γενικὴν κοινωνικὴν ἀναττάωσιν, ἣς αἱ συνέπειαι καὶ ἄγνωστοι καὶ ἀνυπολόγιστοι ἀποβάνουσιν.

Ὁ Ἰόνιος λαὸς καταταχθεὶς πρὸ χρόνου ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς μετὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων λαῶν τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, καίτοι ἐθνικὸς καὶ γενναῖος, ἀποστρέφεται, καὶ θέλει ἀποστραφεῖ ἀείποτε τὰς τύχας καὶ τὴν ἀπαισίαν θέσιν τοῦ δουραλώτου, τὴν ὅλως ἀσυμβίβαστον μετὰ τῆς ἐν μιᾷ καὶ ἀδικιέρῳ πολιτείας ἐνώσεως, ἥτις ὀφείλει νὰ ὑφίσταται πραγματικῶς καὶ ὅχι ἰδανικῶς, ἐν πλήρει ἰσότητι καὶ ὅχι ἐν τῇ ἐνδιαφέροντι ἢ τῇ ὕλικῃ συμφέροντι τῶν πολυπληθεστέρων.

Ὁ γογγυσμὸς τοῦ Ἑπτανησίου, κυρίως δὲ τοῦ Κερκυραίου, δύναται νὰ ἡχῇ πρὸς βλάβην τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· τὸ κατεδραφισθὲν στερεὸν μεσότοιχον, ὅπερ ἐχώριζε τὴν Ἑπτανήσον ἀπὸ τῆς βασιλευμένης Ἑλλάδος, ὀφείλει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία καὶ ὅχι ὡς ἀποθάρρυνσις εἰς τὰ λοιπὰ δεδουλωμένα μέλη τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ὀλομελείας, καὶ ὁ ἀντιπρότατον, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν, δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τὴν Ἑλλάδα οὔτε εἰς τὸ ἔθνος.

Ἀνενίζων εἰς τὴν ἐφικτὴν εὐημερίαν τῆς μερίδος ἐκείνης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, εἰς ἣν ἔχω τὴν τιμὴν καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ ἀνήκω, καὶ εἰς τὸν ἀληθεῖ προορισμὸν

τοῦ ἔθνους, πρὸς ἐκπλήρωσιν Βουλευτικοῦ καθήκοντος, διὰ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐσεβάστου τούτου ὑπομνήματος (ὅπερ ὀφείλω νὰ διακοινώσω εἰς τοὺς ἐντολεῖς μου, κατὰ τὴν προσεχῇ λογοδοσίαν μου) τολμῶ νὰ ὑποβάλω εἰς τὰς ἐμβριθεῖς σκέψεις τῆς Υ. Μ., τὴν ὡς ἐκ τούτων προκαλουμένην ἀθλίαν καὶ ἀπελπιστικὴν κατάστασιν τῆς Ἑπτανήσου, ἰδίως δὲ τῆς Κερκύρας, πεποιθὼς ὅτι ἡ ἐνάσκησις τῶν Συνταγματικῶν δικαιωμάτων τῆς Βασιλείας, θέλει πείσει ἕκαστον ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐν Ἑλλάδι διέπει τὰς τύχας καὶ τὰ συμφέροντα ὅχι μόνον τῶν πολλῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων, πρὸς περιφρούρησιν τῶν ἱερῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσότητος, καὶ τῆς τιμιότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1865.

Ταπεινὸς καὶ πιστὸς ὑπῆκοος

Στέφανος Παδοβᾶς Βουλευτῆς.

Τὸ παρὸν προσήχθη τῇ αὐτῇ κατὰ τὴν 11 1/2 ὥραν π. μ. παρεδόθη δὲ τῷ Ὑπασπιστῇ ἐν ὑπηρεσίᾳ Κυρίου Σταματέλῳ.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς
Βουλῆς.

Με βαθεῖαν λύπην μου ἀναχωρῶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν, ἀφοῦ ἐπείσθην ἐν πολλοῖς ὅτι ἡ ἐν τῇ Βουλῇ παρουσία μου ἀποβαίνει καὶ ἄσκοπος καὶ ἄλυσιτελής, καὶ δὲν δύναμαι νὰ διατελῶ μάρτυς ἀπαθῆς καὶ ἀνάλγητος τῆς σφαγιάσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἰδίως δὲ τῆς Κερκύρας.

Ἀποχωριζόμενος, πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι αἰσιωτέρου μέλλοντος ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν, ἥτις ἀείποτε ὑπῆρξεν ἡ γοητεία τοῦ πολιτικοῦ μου βίου, εὐχομαι ἵνα αἱ παρούσαι καὶ αἱ ἐπαπειλούμεναι δυσχερεῖαι τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος Ἑπτανησίου λαοῦ, μὴ ἐπενεργήσωσιν οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως πρὸς βλάβην τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Δεκεμβρίου 1865.

Ὑπ.) Στέφανος Παδοβᾶς

Βουλευτῆς Κερκύρας

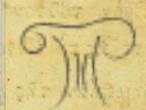
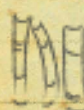
Κερκύρα, τῇ 30 Δεκεμβρίου 1865.

Τυπογραφεῖον Η ΙΟΝΙΑ.

Ἀδελφῶν Κάων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 55.41.0082

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ